

חינוך מיוחד

סודות גאומטריה חולץ

שגיונות אפייניות בפעולות צמצום והרחבה שברים פשוטים שרה מלצר

כאשר נלמדות פעולות הרחבה והצמצום נוטים ילדים רבים לשגות בהן. ברגע שלילדים עושים פעולה כלשהי במספר הם משוכנעים שאכן המספר ישתנה. ומאחר שההרחבה קשורה בפעולות הכפל והצמצום בפעולות חילוק, מתקשים הילדים להבין, כיצד קורה שלא חל כל שינוי.

מקור השגיונות נובע מאי הידעעה שלשבר פשוטים, ומאי ההבנה שבעצם פעולות הרחבה או הצמצום אין השבר משנה את גודלו אלא רק את שמו.

כדי למנוע קושי זה יש לתרגל עם הילדים בצורה אינטואיטיבית את הנושא: "שמות רבים לשבר". דבר זה יעשה באמצעות גזרות של עיגול וישר המספרים.

נציג מספר דוגמאות:

א. באמצעות גזרות של השברים פשוטים. כאשר תלמיד יניח גזרות של שברים אחד על השני. לדוגמה: הנחת הגירה — ועלייה שתי גזרות של —, כך יוכל התלמיד

$$\frac{1}{4} \quad 2$$

$$\text{לראות כי } \frac{2}{4} = \frac{1}{2}$$

ב. באמצעות ישר המספרים.

דוגמא: קטע ייחידה מחלוקת ל-3 שלישים.

$$\begin{array}{cccc} | & | & | & | \\ \hline 0 & 1 & 2 & 3 \\ | & | & | & | \\ 3 & 3 & 3 & 3 \end{array}$$

וקטע ייחידה נוספת מחלוקת ל-6 שישיות

$$\begin{array}{ccccccc} | & | & | & | & | & | & | \\ \hline 0 & 1 & 2 & 3 & 4 & 5 & 6 \\ | & | & | & | & | & | & | \\ 6 & 6 & 6 & 6 & 6 & 6 & 6 \end{array}$$

וכך מנהים קטע על קטע ורואים כי: $\frac{1}{3} = \frac{2}{6}$

$$\frac{3}{3} = \frac{6}{6} = 1$$

באמצעות הגזרות וישר המספרים ניתן גם לראות כי גם למספר 1 שמות רבים.

$$1 = \frac{2}{2} = \frac{3}{3} = \frac{4}{4} = \dots$$

מכאן שם ניקח מספר ונכפול אותו במסות השונים של 1 או נחלק אותו במסות השונים של 1, לא נשנה את גודלו.

דוגמאות:

$$\frac{2}{3} = \frac{1}{6}$$

זאת ראיינו בצורה אינטואיטיבית באמצעות הגזרות או ישר המספרים.

בואו נבדוק כיצד אפשר להגיע לשוויון הנ"ל בעזרת כפל ב-1.

$$\frac{1}{3} \times \frac{2}{2} = \frac{2}{6}$$

אחר שכפלנו את $\frac{2}{3}$ ב $\frac{2}{3} = \frac{1}{1}$ השבר לא שינה את גודלו אלא רק את שמו.

נראה זאת בדוגמה נוספת:

$$\frac{3}{9} = \frac{1}{3} \text{ מתוך התנשות.}$$

נחלק את $\frac{9}{3}$ ב 1 :

$$\frac{3}{9} : \frac{3}{3} = \frac{1}{3}$$

מכאן שהמספר לא שינה את גודלו, אלא רק את שמו.

וכך הילד מבין, שכאר מרחיבים כופלים מספר נתון ב-1, וכאר ממצמצמים מחלקים מספר נתון ב-1

הלימוד הראשוני שהוא האינטואיטיבי מסייע ללימוד הפורמלי בהמשך. מתוך התנשות הילד מגיע למסקנה, כי לשבר שמות רבים, וכי שמות שונים של מספר יכולים לציין אותו הגודל.

曩יג קשיים נוספים:

* קושי במצטום הנובע Mai-הבנת המושג "מחלק משותף", שהוא הגורם שבו אנו ממצמצמים. פעמים רבות הילדים נוטים למצוות ע"י חילוק המספר גדול במספר הקטן. שיטה זו אמנים פועלת בחלוקת מהמקרים, בהם המונה או המכנה הם האחד כפולה של השני. אך כמובן שאינה ניתנת ליישום תמיד (דוגמאות בהמשך).

* קושי בהבנת ההבדל שבין הרחבה למצטום. את פועלות הרחבה ניתן לעשות בכל מספר בלבד אפס, לעומת זאת למצטום יש הגבלה במספרים בהם ניתן למצטום.

* קשיים כאשר יש בתרגיל אחד מספר פועלות (חיבור וכפל). תלמידים אינם זוכרים, כי פועלות המצטום מתקיימת רק כשל הפעולות בין הגורמים הן כפל וכי הכפל הוא מכפלת גורמים.

* קושי אחר הוא הביטוי המילולי לפעולות הרחבה או המצטום. במה דברים אמרו?

$$\begin{array}{r} a \\ \times c \\ \hline b \end{array}$$

המונח של השבר ב-c. כלומר $\frac{a}{b} \times c$

אך ההוראה "הרחב ב-5" נותנת קונוטאציה של חיבור. למעשה התבצעה כאן
 $\frac{5}{5}$
 הגדלה או הקטנה פי — (פי 1), ועל המונה והמכנה מגודל פי 5.

אציג כעת מספר שגיאות ואת הליכי החשיבה של התלמיד, שהביאו אותו לביצוע השגיאה.
 נשים לב להוראות ונראה שלעתים הן מטעות את התלמיד.

1
 א. ההוראה: "הרחב ב-5 את השבר —"
 $\frac{2}{2}$

השגיאות:

$$\frac{1}{2} + 5 = \frac{6}{2} .1$$

שגיאה זו נובעת מכך שהתלמיד שומע בהוראה רק פעם אחת את המספר 5 והקונוטאציה שלו ל"הרחב ב" היא לחבר.

$$\frac{1}{2} + 5 = \frac{6}{7} .2$$

שגיאה זו נובעת מכך שהתלמיד זכר שבהרחבה מבצעים אותה פעולה על המונה והמכנה, והקונוטאציה שלו לחיבור.

$$\frac{1}{2} \times 5 = \frac{5}{2} .3$$

שגיאה זו נובעת מאי הבנה של משמעות ההרחבה, והזיכרון של פעולה כפל המתלווה לפעולות הרחבה.

ב. ההוראה: "צמצם את השבר".

$$\frac{6 : 6}{12 : 6} = \frac{1}{2} .1$$

התלמיד ביצע פעולה זו במצבה נכונה. אך כאשר הוא מקבל את השבר — הוא ניצב בפני בעיה.

$$\frac{6 : 6}{15 : 6} = \frac{1}{?}$$

מקור הקושי באז הבנתו את המושג "המחלק המשותף".

2. בעיית המחלק המשותף חוזרת על עצמה בתרגילים מורכבים יותר.
ההוראה: "פתר את התרגילים וצמצם לפניהם פועלות הכפל".

$$\begin{array}{r} \text{N} \\ \hline 4 \times 10 \\ \hline 5 \times 12 \end{array} \qquad \begin{array}{r} \text{D} \\ \hline 14 \times 10 \\ \hline 8 \times 35 \end{array}$$

בתרגיל אי הילד לא נתקל בקושי, שכן ניתן לצמצם באופן מיידי לאחר שהמספרים הם כפולות האחד של השני.

בתרגיל ב' על התלמיד לפרק תחילת המספרים לגורמים וرك אחר-כך לצמצם גורמים המשותפים.

$$\frac{14 \times 10}{8 \times 35} = \frac{2 \times 7 \times 2 \times 5}{2 \times 4 \times 7 \times 5}$$

לסיכום ניתן לומר, כי שלב הלימוד האינטואיטיבי חשוב בתחילת הלמידה של נושא הצמצום וההרחבה. שלב זה מקנה ליד אומדן ויכולת שיפוט לכך, האם תשובה תהיונית.

אמנם אין לנו פוטרים את הבעיה של הבנת הניסוח וההוראות, אך אנו מסיימים ליד, בכך שיש לנו בסיס, ולו גם אינטואיטיבי, להבין את משמעות הפעולות של הרחבה וצמצום.

בסיכום נציגו, כי לימוד פועלות הצטום וההרחבה דרוש מספר מיוםנוויות:

- א. ידיעת לוח הכפל והחילוק.
 - ב. ידיעה שכל מספר בניוי מכפלה גורמים.
 - ג. בהרחבה יש לכפול באותו גורם את המונה והמכנה.
 - ד. במצומצם יש לחלק מונה ומכנה בגורם המשותף.
 - ה. פועלות הצלוצים נעשית רק בגורם המשותפים של המכנה והמונה.